



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Ρυθμίσεις θεμάτων Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Δημοσίων Έργων»

I. Εισαγωγικές Παρατηρήσεις

Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε από τη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αποτελείται από οκτώ (8) Κεφάλαια και ογδόντα πέντε (85) άρθρα.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' (άρθρα 1-18) συνιστάται εκ νέου η Επιτροπή Διερεύνησης Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Συμβάντων, ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, εξασφαλίζεται η διοικητική και οικονομική της αυτοτέλεια και η προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των μελών της, ενσωματώνεται το κείμενο του Κεφαλαίου V της Οδηγίας 2004/47/EK στο δίκαιο της χώρας μας και εισάγονται πρόσθετες νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του. Σημειώνεται ότι η Οδηγία 2004/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29.4.2004 «για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων, η οποία τροποποιεί την Οδηγία 95/18/EK του Συμβουλίου, σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και την Οδηγία 2001/14/EK σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και με την πιστοποίηση ασφάλειας», ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το π.δ. 160/2007.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' (άρθρα 19-24) ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με εγκαταστάσεις εξυπηρέτησης αυτοκινήτων, υπαίθριους σταθμούς, συνεργεία κ.λπ.

2

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' (άρθρα 25-34) ρυθμίζονται, ιδίως, θέματα επιβατικών μεταφορών, όπως διάθεση εισιτηρίων και έλεγχος κομίστρου, καθορισμός δικαιωμάτων επιβατών, θέματα Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης, επιβατικών οχημάτων δημόσιας χρήσης.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ' (άρθρα 35-41) θεσπίζονται ρυθμίσεις περί των εμπορευματικών μεταφορών που αφορούν, μεταξύ άλλων, στον έλεγχο φορτηγών οχημάτων.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε' (άρθρα 42-46) τροποποιούνται διατάξεις που διέπουν τις σιδηροδρομικές μεταφορές, όπως διατάξεις περί της ανάθεσης τροχαίου υλικού στην εταιρεία με την επωνυμία ΓΑΙΑΟΣΕ, της Ρυθμιστικής Αρχής Σιδηροδρόμων κ.λπ.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ' (άρθρα 47-59) ρυθμίζονται θέματα τα οποία αφορούν τον τομέα των μεταφορών. Μεταξύ άλλων, τροποποιούνται και συμπληρώνονται διατάξεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, παρέχεται η δυνατότητα, πιλοτικώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα, κυκλοφορίας λεωφορείου χωρίς τη φυσική παρουσία οδηγού επί του οχήματος, ρυθμίζονται θέματα τα οποία αφορούν τις θέσεις αφετηρίας, στάσης και στάθμευσης λεωφορείων και ειδικών τουριστικών λεωφορείων, καθώς και θέματα που αφορούν τη ρύθμιση της οδικής κυκλοφορίας. Παρέχεται εξουσιοδότηση για την επιβολή, με κοινή υπουργική απόφαση, περιορισμών στην κίνηση φορτηγών αυτοκινήτων καθώς και εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση, με απόφαση των οικείων Περιφερειακών Συμβουλίων (άρθρο 48), του ωραρίου τροφοδοσίας των επιχειρήσεων, υπεραγορών και λοιπών καταστημάτων. Επίσης, μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την ειδική εκκαθάριση δημόσιων επιχειρήσεων (άρθρο 50), τη χρήση εναλλακτικών καυσίμων για την κίνηση οχημάτων (άρθρο 52), την παροχή συγκοινωνιακού έργου εντός κλειστών γεωγραφικών περιοχών (νήσων), καθώς και τη συγκρότηση και τη σύνθεση της Ρυθμιστικής Αρχής Επιβατικών Μεταφορών (Ρ.Α.Ε.Μ.). Εν προκειμένω, καταργείται η προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής για τον διορισμό των μελών της Αρχής, πλην του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της (άρθρο 51). Περαιτέρω, ρυθμίζονται θέματα τα οποία αφορούν την Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων (άρθρο 53), την επιβολή τέλους στους επιβάτες οι οποίοι αναχωρούν από ελληνικούς αερολιμένες στους οποίους φορέας διαχείρισης είναι η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας για την παροχή συνδρομής σε Άτομα με Αναπηρία και Μειωμένη Κινητικότητα (άρθρο 55) και επιβάλλονται τέλη υπηρεσιών τήρησης μητρώου αεροσκαφών (άρθρο 56). Τέλος, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία αξιοποίησης υφιστάμενων κρατικών αεροδρομίων και την ανάθεση μελέτης κατασκευής, λει-

τουργίας και συντήρησης νέων αεροδρομίων (άρθρο 57), καθώς και το σύστημα εισροών-εκροών των πρατηρίων καυσίμων (άρθρο 59).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ζ' (άρθρα 60-67) ρυθμίζονται επείγοντα ζητήματα του τομέα των τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων, τα οποία σχετίζονται με τις ραγδαίες εξελίξεις στον εν λόγω τομέα (βλ. Αιτιολογική Έκθεση επί του Κεφαλαίου Ζ'). Συγκεκριμένως, μεταξύ άλλων, τροποποιούνται και συμπληρώνονται διατάξεις του ν. 4070/2012 «Ρυθμίσεις Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, Μεταφορών, Δημοσίων Έργων και άλλες διατάξεις», σχετικώς με τη διαδικασία αδειοδότησης κατασκευών κεραιών, τη λειτουργία του Εθνικού Παρατηρητηρίου Ηλεκτρομαγνητικών Πεδίων, τις αρμοδιότητες και το προσωπικό της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), καθώς και θέματα ελέγχου των οικονομικών στοιχείων της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων και αξιοποίησης του αποθεματικού της (άρθρο 60). Περαιτέρω, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την αδειοδότηση συστημάτων κεραιών των ραδιοφωνικών σταθμών και των παρόχων δικτύου του άρθρου 2 περ. 4 του ν. 3592/2007, οι οποίοι έχουν λάβει τη σχετική άδεια, καθώς και της ΝΕΡΙΤ Α.Ε. (άρθρα 61-62). Τέλος, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη δυνατότητα των ραδιοφωνικών σταθμών οι οποίοι θεωρούνται «νομίμως λειτουργούντες» να χρησιμοποιούν δευτερεύουσες θέσεις εκπομπής υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις (άρθρο 64), καθώς και θέματα τηλεφωνικών γραμμών έκτακτης ανάγκης (άρθρο 67).

Τέλος, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Η' (άρθρα 68-85) ρυθμίζονται επείγοντα θέματα του τομέα των δημοσίων έργων (βλ. Αιτιολογική Έκθεση επί του Κεφαλαίου Η'). Συγκεκριμένως, μεταξύ άλλων, προβλέπεται η δυνατότητα επέκτασης της δραστηριότητας της ΕΥΔΑΠ σε δήμους της Περιφέρειας Αττικής, καθώς και σε άλλες Περιφέρειες και Δήμους της χώρας με τη σύναψη σύμβασης με τους εν λόγω Ο.Τ.Α. (άρθρο 68). Τροποποιούνται διατάξεις του ν. 3669/2008 «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημόσιων έργων» (άρθρο 70), καθώς και διατάξεις του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (ν. 2882/2001) (άρθρο 72). Περαιτέρω, ρυθμίζονται θέματα της ανώνυμης εταιρείας «ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.» (άρθρα 76-77), θέματα ποινικών ρητρών σε συμβάσεις δημοσίων έργων (άρθρο 79), θέματα που αφορούν τη σύνδεση αυτοκινητοδρόμων με πρατήρια καυσίμων και λοιπές εγκαταστάσεις (άρθρο 83) κ.ά. Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου 84 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την αποκατάσταση ζημιών από φυσικές καταστροφές, ενώ στο άρθρο 85 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων του νομοσχεδίου**1. Επί του άρθρου 8 παρ. 1**

Η παραπομπή αφορά στο άρθρο 11, και όχι στο άρθρο 13.

2. Επί του άρθρου 12 παρ. 6

Θα ήταν χρήσιμο, για την εφαρμογή της διάταξης, να διευκρινισθεί σε τι είδους συμβάντα θα μπορούσε να επεκταθεί η αρμοδιότητα διερεύνησης της ιδρυόμενης ανεξάρτητης αρχής (Επιτροπή Διερεύνησης Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Συμβάντων), και αν θα μπορούσε ο Υπουργός να ζητήσει τη διερεύνηση συμβάντων για τα οποία η αρχή έχει κρίνει ότι δεν χρησιμοποιούν διερεύνησης κατά την παρ. 3 του παρόντος.

3. Επί του άρθρου 14 παρ. 1

Στο πρώτο εδάφιο η παραπομπή φαίνεται ότι πρέπει να γίνει στο άρθρο 1 παρ. 2 και το άρθρο 12, και όχι στο 14.

4. Επί του άρθρου 15

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 η παραπομπή φαίνεται ότι πρέπει να γίνει στα άρθρα 1 και 2, και όχι στο άρθρο 8, στο δεύτερο εδάφιο στο άρθρο 1 παρ. 2, και όχι στο άρθρο 14 παρ. 1, και στο τέταρτο εδάφιο στο άρθρο 11 του νομοσχεδίου, και όχι στο 13.

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου η παραπομπή πρέπει να γίνει στο άρθρο 14 παρ. 4, και όχι στο 15.

Στην παρ. 3 θα ήταν, ενδεχομένως, χρήσιμο να διευκρινισθεί αν η αναφερόμενη έκθεση απολογισμού όλων των ερευνών της Επιτροπής Διερεύνησης Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Συμβάντων που δημοσιεύεται ετησίως, ταυτίζεται με την έκθεση πεπραγμένων που υποβάλλεται στον Πρόεδρο της Βουλής και στον αρμόδιο υπουργό κάθε χρόνο, κατά το άρθρο 2 παρ. 4.

5. Επί του άρθρου 16 παρ. 1

Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί τι συμβαίνει σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των αναφερόμενων στο άρθρο αρχών προς τις συστάσεις ασφαλείας που εκδίδει η Επιτροπή Διερεύνησης Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Συμβάντων.

6. Επί του άρθρου 18 παρ. 2

Η παραπομπή αφορά στο άρθρο 15, και όχι στο άρθρο 17 του νομοσχεδίου.

7. Επί του άρθρου 19 παρ. 1 και 2

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 19 θεσπίζεται δυνατότητα χορήγησης άδειας λειτουργίας για υπαίθριους σταθμούς αυτοκινήτων εντός των διοικητικών ορίων του παραδοσιακού τμήματος των Αθηνών, με χρονική ισχύ 3 ετών, κατά παρέκκλιση των υφιστάμενων χρήσεων γης της περιοχής.

Μολονότι δεν τροποποιείται το καθεστώς χρήσεων γης της εν λόγω περιοχής, δημιουργείται προβληματισμός κατά πόσον η κατά παρέκκλιση των υφιστάμενων χρήσεων λειτουργία των σταθμών ως ανωτέρω εναρμονίζεται προς τις επιταγές του άρθρου 24 παρ. 2 του Συντάγματος, κατά το οποίο, η χωροταξική ανάπτυξη και πολεοδομική διαμόρφωση της χώρας γίνεται βάσει ορθολογικού σχεδιασμού, υπαγορευόμενο από πολεοδομικά κριτήρια, συμφώνως προς τη φυσιογνωμία, τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες κάθε περιοχής, με σκοπό να εξυπηρετείται η λειτουργικότητα των οικισμών και η εξασφάλιση των καλύτερων δυνατών όρων διαβίωσης των κατοίκων. Κατά πάγια νομολογία, απαγορεύεται, κατ' αρχήν, η λήψη μέτρων που επιφέρουν επιδείνωση των όρων διαβίωσης και υποβάθμιση του υπάρχοντος φυσικού ή του διαγραφόμενου από την ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία οικιστικού περιβάλλοντος (ΣΤΕ [ΟΛ] 27/2014).

8. Επί του άρθρου 21 παρ. 1

Στην περίπτωση Α) της παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 2963/2001 το οποίο αντικαθίσταται διά του παρόντος ο αριθμός ΦΕΚ δημοσίευσης του από 23.2/6.3.1987 π.δ/τος είναι Δ' 166, και όχι Δ' 66.

9. Επί του άρθρου 25 παρ. 2 και 3

Στην παρ. 2 του τροποποιούμενου διά του παρόντος άρθρο 2 του ν. 1214/1981 προβλέπεται, προκειμένου περί των μετακινήσεων με ΜΕΤΡΟ και ηλεκτρικό σιδηρόδρομο, η επιβολή προστίμου σε πρόσωπα που δεν επιδεικνύουν το αποδεικτικό του νόμιμου κόμιστρου στις αποβάθρες, μετά τα επικυρωτικά (ακυρωτικά) μηχανήματα.

Θα ήταν, ενδεχομένως, χρήσιμο να διευκρινισθεί αν αυτό ισχύει και για τις μετακινήσεις προσώπων χρηζόντων βοήθειας, όπως ηλικιωμένοι, ανήλικοι κ.λπ., τα οποία μπορεί να συνοδεύονται μέχρι του σημείου επιβίβασης (αποβάθρες) από πρόσωπα τα οποία δεν θα επιβιβασθούν στη συνέχεια στο μέσο μεταφοράς.

Θα ήταν, περαιτέρω, ενδεχομένως, χρήσιμο να διευκρινισθεί στην παρ. 3 αν υπάρχει ειδικότερη ρύθμιση όσον αφορά επιβάτη με δικαίωμα μετακίνησης βάσει σχετικού κουπονιού ή κάρτας, ο οποίος κατά τον χρόνο ελέγχου δεν φέρει το σχετικό αποδεικτικό μαζί του.

10. Επί του άρθρου 26 παρ. 3, 4 και 7

Ως προς την παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου ερωτάται αν οι καταγγελλίες για την παραβίαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του Κανονισμού Δικαιωμάτων των Επιβατών από τους μεταφορείς και τα σχετικά αιτήματα περί επιβολής προστίμων σε βάρος τους θα εξετάζονται από όργανα των ιδίων των μεταφορέων και πώς θα διασφαλίζεται η αμεροληψία των εν λόγω οργάνων σε αυτή την περίπτωση.

Επισημαίνεται ως προς την παρ. 4 περ. γ) ότι η αρμοδιότητα της Ρυθμιστικής Αρχής Σιδηροδρόμων (ν. 3891/2010) για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) αρ. 1371/2007 προβλέπεται και στις παρ. 11 και 12 του άρθρου 28 του ν. 3891/2010.

Στην παρ. 7 θα μπορούσε να συμπληρωθεί ότι καταργείται και η κατ' εξουσιοδότηση των καταργούμενων διά του παρόντος διατάξεων του άρθρου 15 παρ. 2 του ν. 2963/2001 εκδοθείσα κανονιστική πράξη (χάρτης υποχρεώσεων προς τον καταναλωτή).

11. Επί του άρθρου 27 παρ. 1

Με την παρούσα διάταξη χορηγείται, για τη μεταβατική περίοδο των τριών ετών από την έκδοση του π.δ/τος που προβλέπεται στο άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 803/1978, άδεια ίδρυσης και λειτουργίας σταθμών για διεθνείς λεωφορειακές γραμμές σε χώρους οι οποίοι ήδη χρησιμοποιούνται ή θα χρησιμοποιηθούν ως σημεία άφιξης ή αναχώρησης τέτοιων γραμμών μη τηρουμένων των απαιτήσεων που αφορούν τη θέση σταθμών και τις ελάχιστες αποστάσεις τους από κτήρια συγκεκριμένων χρήσεων του άρθρου 2 του π.δ/τος 79/2004.

Σημειώνεται ότι κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 11 παρ. 1 και 2 του ν. 803/1978 εκδόθηκε το π.δ. 79/2004, το οποίο καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας των Σταθμών Διεθνών Λεωφορειακών Γραμμών, καθώς και τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις χορήγησης της ανωτέρω άδειας. Μεταξύ των προϋποθέσεων που πρέπει να συντρέχουν για την ίδρυση του σταθμού, ενόψει των επιπτώσεων, που, ως εκ της φύσεώς του, έχει στο περιβάλλον, είναι να επιτρέπεται τέτοια χρήση στην περιοχή.

Υπό το φως των ανωτέρω, θα ήταν χρήσιμο να διευκρινισθεί το σημείο αυτό.

12. Επί του άρθρου 29 παρ. 1

Το ακριβές στοιχείο δημοσίευσης του π.δ/τος 258/2005 είναι ΦΕΚ Α' 316, και όχι Α' 31.

13. Επί του άρθρου 31 παρ. 13

Δεδομένου ότι δεν τροποποιούνται οι περιπτώσεις Α και Β της παρ. 2 του άρθρου 109 του ν. 4070/2012, νομοτεχνικώς ορθό είναι να αναγραφεί ότι αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 109 του ν. 4070/2012.

14. Επί του άρθρου 33

Η νομοθετική εξουσιοδότηση προς έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης με την οποία, μεταξύ άλλων, θα καθορίζονται «τα διοικητικά πρόστιμα και κυρώσεις για κάθε είδος παράβασης» όσον αφορά τη χρήση εκμισθωμένων επιβατηγών ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτων με οδηγό, χρήζει περαιτέρω εξειδίκευσης (βλ. κατωτέρω παρατήρηση υπ' αρ. 19).

15. Επί του άρθρου 38

Με την παρούσα ρύθμιση παρέχεται δυνατότητα να χορηγηθεί άδεια κυκλοφορίας αυτοκινήτου μεικτής χρήσης, μεικτού βάρους κάτω των 2,5 τόνων, με κλειστό αμάξωμα μη «ειδικοποιημένο», σε φυσικά πρόσωπα με μόνιμη κατοικία στην Ελλάδα, τα οποία δεν ασκούν επιχείρηση ούτε επάγγελμα, προς εξυπηρέτηση αποκλειστικώς των προσωπικών τους αναγκών.

Δεδομένου ότι από την Αιτιολογική Έκθεση δεν προκύπτει ο λόγος για τον οποίο θεσπίζεται η παρούσα ειδική μεταχείριση, θα ήταν σκόπιμο να αιτιολογηθεί αυτή επαρκέστερα.

16. Επί του άρθρου 44 παρ. 4 και 5

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται το άρθρο 8 του ν. 3891/2010 περί αναδιάρθρωσης του ομίλου ΟΣΕ και ΤΡΑΙΝΟΣΕ, το οποίο ρυθμίζει τη μεταβίβαση τροχαίου υλικού, ορίζεται δε ως χρονικό σημείο έναρξης της ισχύος του η 5.12.2012.

Ο νομοθέτης δεν εμποδίζεται, κατ' αρχήν, να προσδώσει στον νόμο αναδρομική ισχύ, με μόνο περιορισμό τη μη προσβολή συνταγματικώς προστατευόμενων δικαιωμάτων (βλ., ενδεικτικώς, ΑΠ 1653/2007 και ΑΠ [ΟΛ] 1067/1979). Η επιλογή, εξ άλλου, του χρόνου αναδρομής εναπόκειται, κατ' αρχήν, στον νομοθέτη, η ρύθμιση όμως πρέπει να είναι γενική και αντικειμενική (βλ., ενδεικτικώς, ΣτΕ 3449/2007).

Υπό το φως των ανωτέρω, θα έπρεπε να επεξηγηθεί καλύτερα η επιλογή του ανωτέρω χρονικού σημείου.

17. Επί του άρθρου 47 παρ. 3

Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, «[γ]ια τις παραβάσεις της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας της Γενεύης (1970) για την Εργασία των Πληρωμάτων

των Οχημάτων που εκτελούν Διεθνείς Οδικές Μεταφορές (AETR) από τους οδηγούς και τις μεταφορικές επιχειρήσεις επιβάλλονται τα πρόστιμα και οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για την εφαρμογή του Κανονισμού 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του Κανονισμού 3821/1985, όπως αντικαταστάθηκε από τον Κανονισμό 165/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου».

Εν προκειμένω, για λόγους πληρότητας και σαφήνειας, θα ήταν σκόπιμο να γίνει στο κείμενο της διάταξης αναφορά στις ως άνω ισχύουσες διατάξεις.

[Βλ. σχετικώς ν. 3534/2007 «Σύσταση Αρχής για την κατανομή του διαθέσιμου χρόνου χρήσης στους ελληνικούς αερολιμένες και άλλες διατάξεις», άρθρα 12 και 14 παρ. 4, κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας υπ' αριθμ. Φ450/38668/3534 (ΦΕΚ Β' 2061/23.8.2013) «Διοικητικές κυρώσεις για τις παραβάσεις του Κανονισμού 3821/85 του Συμβουλίου και του Κανονισμού 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου από τους οδηγούς και τις μεταφορικές επιχειρήσεις», και απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών υπ' αριθμ. 4924/225 (ΦΕΚ Β' 222/10.02.2009) «Παραπτώματα και διοικητικές κυρώσεις σχετικά με τη λειτουργία συνεργείων ψηφιακού ταχογράφου»].

18. Επί του άρθρου 50 παρ. 1

Στην παρ. 1 της προτεινόμενης διάταξης διά της οποίας αντικαθίσταται η περ. β' της παραγράφου 8 του άρθρου 14Α του ν. 3429/2005, το οποίο αφορά την περίπτωση «ειδικής εκκαθάρισης» δημόσιων επιχειρήσεων, η φράση: «η οποία θα συνοδεύεται από εγγυητική επιστολή τράπεζας, που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, για ποσό και με όρους, που θα προσδιορίζονται στη διακήρυξη ή με τραπεζική επιταγή συνοδευόμενη από σχετική επιστολή του ενδιαφερόμενου», θα ήταν σκόπιμο, για λόγους σαφήνειας, να αντικατασταθεί ως εξής: «η οποία θα συνοδεύεται από εγγυητική επιστολή τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, ή με τραπεζική επιταγή συνοδευόμενη από σχετική επιστολή του ενδιαφερόμενου, για ποσό και με όρους που θα προσδιορίζονται στη διακήρυξη.» Επίσης, θα ήταν σκόπιμο να προσδιορισθούν τόσο τα τραπεζικά ιδρύματα τα οποία θα εκδίδουν τις εν λόγω τραπεζικές επιταγές, όσο και το περιεχόμενο της επιστολής του ενδιαφερόμενου.

19. Επί του άρθρου 52 παρ. 3

Στην παράγραφο 3 του αντικαθιστάμενου διά του παρόντος άρθρου 6 του ν. 1108/1980 ορίζεται ότι «[μ]ε απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων καθορίζονται τα αρμόδια όργανα, οι όροι και οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας πάσης φύσεως σταθμών αυτοκινήτων, πλυντηρίων και λιπαντηρίων αυτοκινήτων κείμενων εντός και εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων, καθώς και των πρατηρίων παροχής καυσίμων και ενέργειας, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις για την κυκλοφοριακή σύνδεση των ανωτέρω εγκαταστάσεων και επιχειρήσεων με εθνικές, επαρχιακές, δημοτικές και κοινοτικές οδούς».

Σχετικώς παρατηρείται ότι με τις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος παρέχεται στον κοινό νομοθέτη η δυνατότητα να εξουσιοδοτεί την εκτελεστική εξουσία προς θέσπιση κανόνων δικαίου. Ως φορείς της κατ' εξουσιοδότηση ασκούμενης νομοθετικής αρμοδιότητας ορίζονται, πέραν του Προέδρου της Δημοκρατίας, και άλλα όργανα της Διοίκησης, εφόσον πρόκειται περί ειδικότερων θεμάτων ή θεμάτων με τοπικό ενδιαφέρον ή χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό. Όπως δε γίνεται παγίως δεκτό (βλ. ΣτΕ [ΟΛ] 3013/2014, [ΟΛ] 235/2012, 1210/2010, 2815/2004 κ.ά.), «ως "ειδικότερα θέματα", για τη ρύθμιση των οποίων επιτρέπεται η παροχή νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως σε άλλα, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως, νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρυθμίσεως. Απαιτείται, επομένως, στην περίπτωση αυτή, να περιέχει το νομοθετικό κείμενο όχι απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδοτήσεως, αλλά, επί πλέον, και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο όμως, πλαίσιο, σύμφωνα προς το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα. Η ανωτέρω δε ουσιαστική ρύθμιση μπορεί να υπάρχει τόσο στις διατάξεις του εξουσιοδοτικού νόμου όσο και σε διατάξεις άλλων νόμων σχετικών με τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως» (ΣτΕ [ΟΛ] 2186/2013). Λεπτομερειακό δε είναι το ζήτημα που αφορά τη θέσπιση όλως δευτερευουσών και επουσιωδών ρυθμίσεων, δεδομένου ότι οι κύριες και ουσιώδεις ρυθμίσεις πρέπει να έχουν τεθεί από τον ίδιο τον νομοθέτη (ΣτΕ 2820/1999, 2967/1999, 602/2002), ενώ τεχνικού χαρακτήρα είναι το θέμα που αφορά στη θέσπιση ρύθμισης για την οποία απαιτείται παρέμβαση αρμόδιου τεχνικού οργάνου (ΣτΕ 2820/1999, 2967/1999) [βλ. σχετικώς και Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της

Βουλής επί του Νομοσχεδίου «Απλούστευση διαδικασιών λειτουργίας τουριστικών επιχειρήσεων και τουριστικών υποδομών, ειδικές μορφές τουρισμού και άλλες διατάξεις» της 21.7.2014 (ν. 4276/2014), παρατήρηση 5].

Υπό το φως των ανωτέρω, δημιουργείται προβληματισμός ως προς το αν η ρύθμιση των ανωτέρω θεμάτων πρέπει να γίνεται με προεδρικό διάταγμα, αντί υπουργικής απόφασης.

20. Επί του άρθρου 58 παρ. 4

Με την προτεινόμενη διάταξη, η παράγραφος 2 του άρθρου 41 του ν. 4146/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο κάτοχος της άδειας λειτουργίας υδατοδρομίου μπορεί να παραχωρήσει σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 36, τη διοίκηση, τη διαχείριση, τη λειτουργία ή εκμετάλλευση των υποδομών και υπηρεσιών του υδατοδρομίου, διατηρώντας ο ίδιος εποπτικό και ελεγκτικό ρόλο, προς το Φορέα λειτουργίας του υδατοδρομίου, για την τήρηση όλων των όρων που προβλέπονται από το παρόν και την άδεια, καθώς και για την ενημέρωση των εμπλεκόμενων αρχών με τη γνωστοποίηση σε αυτές των στοιχείων του νέου εκμεταλλευτή-διαχειριστή.»

Εν προκειμένω θα ήταν χρήσιμο να διευκρινισθεί ο εποπτικός και ελεγκτικός ρόλος του κατόχου της άδειας λειτουργίας έναντι του νέου φορέα λειτουργίας του υδατοδρομίου. Επίσης, θα ήταν χρήσιμο να διευκρινισθεί αν η υποχρέωση του κατόχου της άδειας για ενημέρωση των αρμόδιων αρχών περιορίζεται στη γνωστοποίηση των στοιχείων του Φορέα λειτουργίας του υδατοδρομίου, ή αν σε αυτήν περιλαμβάνεται και η ενημέρωση των αρχών για τυχόν παραβάσεις των όρων λειτουργίας του υδατοδρομίου ή των διατάξεων του παρόντος καθώς και για κάθε σχετική μη σύννομη ενέργεια του Φορέα λειτουργίας του υδατοδρομίου.

Επίσης, επισημαίνεται ότι, συμφώνως προς το άρθρο 53 παρ. 1 του ν. 4146/2013, μεταξύ των επιβαλλόμενων κυρώσεων περιλαμβάνεται και η προσωρινή ή οριστική αφαίρεση της άδειας υδατοδρομίου, αναλόγως προς το είδος της παράβασης και τις δυσμενείς συνέπειες που προκλήθηκαν. Εν προκειμένω, θα ήταν χρήσιμο να διευκρινισθεί αν σε περίπτωση παράβασης των σχετικών διατάξεων από τον Φορέα λειτουργίας του υδατοδρομίου στον οποίο παραχωρήθηκε η διοίκηση, η διαχείριση, η λειτουργία ή εκμετάλλευση των υποδομών και υπηρεσιών του υδατοδρομίου, είναι δυνατή η αφαίρεση της άδειας λειτουργίας υδατοδρομίου από τον κάτοχό της.

21. Επί του άρθρου 60 παρ. 12

Α. Στο πέμπτο εδάφιο της νέας παρ. 16 του άρθρου 30 του ν. 4070/2012, όπως αντικαθίσταται από την προτεινόμενη διάταξη, ορίζεται ότι: «Κατά της απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης χωρεί αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου τριμελούς Διοικητικού Εφετείου σύμφωνα με την περ. 1θ του άρθρου 1 του ν. 2944/2001 (Α' 222), η οποία εκδικάζεται εντός ενός μηνός από την ημέρα κατάθεσής της και εκδίδεται απόφαση εντός προθεσμίας δύο μηνών από την εκδίκασή της. Αναβολή της συζητήσεως είναι δυνατή μόνο μία φορά και για σπουδαίο λόγο, ο δε επαναπροσδιορισμός της δίκης δεν δύναται να απέχει περισσότερο από ένα μήνα από την αρχική δικάσιμο, εκτός κι αν υφίσταται περίπτωση συνεκδίκασης περισσότερων προσφυγών».

Εν προκειμένω, για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, πρέπει να γίνει παραπομπή στην παρ. 1θ' του άρθρου 1 του ν. 702/1977 «Περί υπαγωγής, υποθέσεων εις τα διοικητικά δικαστήρια, αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και καταργήσεως διατάξεων του Ν.Δ. 170/1973 "περί του Συμβουλίου της Επικρατείας"», όπως ισχύει, δεδομένου ότι η περ. 1θ' του άρθρου 1 του ν. 2944/2001 τροποποίησε την αντίστοιχη διάταξη του ν. 702/1977.

Επίσης, για λόγους νομικής ακριβολογίας, στο τέλος του ως άνω εδαφίου, η φράση «(...) εκτός κι αν υφίσταται περίπτωση συνεκδίκασης περισσότερων προσφυγών» πρέπει να αντικατασταθεί από τη φράση «(...) εκτός και αν υφίσταται περίπτωση συνεκδίκασης περισσότερων αιτήσεων ακυρώσεως».

Β. Περαιτέρω, στις διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της προτεινόμενης νέας παρ. 16 του άρθρου 30 του ν. 4070/2012 ορίζεται ότι «[σ]ε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης τριών (3) μηνών από την υποβολή της προσφυγής προς τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ο κύριος των εγκαταστάσεων κατασκευών κεραιών δύναται να προσφύγει στο Κεντρικό Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων (ΚΕΣΥΠΟ-ΘΑ) το οποίο αποφασίζει επί της προσφυγής και δύναται με απόφαση του να παραπέμψει το φάκελο στην Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών (Δ.Ο.Κ.Κ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), προκειμένου όπως αυτή εκδώσει την αιτούμενη έγκριση. Μέχρι να ολοκληρωθεί η προαναφερόμενη διαδικασία δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αυθαιρέτων του π.δ. 267/1998 (Α' 195) και του ν. 4178/2013 (Α' 174) και η κατασκευή δεν κατεδαφίζεται. Κατά της απόφασης της ΔΟΚΚ χωρεί αίτηση ακύρωσης ως ανωτέρω».

Εν προκειμένω, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί περαιτέρω η θεσπιζόμε-

νη διαδικασία. Συγκεκριμένως, πρέπει να τεθούν προθεσμίες εντός των οποίων θα λαμβάνεται η απόφαση του ΚΕΣΥΠΟΘΑ και θα εκδίδεται η απαιτούμενη έγκριση από τη Δ.Ο.Κ.Κ. Επίσης, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί περαιτέρω αν το ΚΕΣΥΠΟΘΑ έχει γνωμοδοτική ή αποφασιστική αρμοδιότητα επί της προσφυγής και αν υποχρεούται τελικώς να παραπέμψει τον φάκελο στη Δ.Ο.Κ.Κ. Στην περίπτωση που το ΚΕΣΥΠΟΘΑ αποφασίσει επί της προσφυγής και δεν παραπέμψει τον φάκελο στη Δ.Ο.Κ.Κ., πρέπει να διευκρινισθεί αν κατά της απόφασής του χωρεί αίτηση ακυρώσεως ως ανωτέρω. Περαιτέρω, θα πρέπει να διευκρινισθεί αν η Δ.Ο.Κ.Κ., στην περίπτωση που το ΚΕΣΥΠΟΘΑ παραπέμψει τον φάκελο σε αυτήν, είναι υποχρεωμένη να εκδώσει την αιτούμενη έγκριση ή σχετική απορριπτική πράξη, συμφώνως προς την απόφαση του ΚΕΣΥΠΟΘΑ.

22. Επί των άρθρων 61 παρ. 2 και 64

Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, οι νομίμως λειτουργούντες ραδιοφωνικοί σταθμοί, κατά την έννοια της περίπτωσης β' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 3592/2007, οι οποίοι έχουν εγκαταστήσει και θέσει σε λειτουργία κατασκευές κεραιών ή όσοι έχουν υποβάλει δήλωση μέσω της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 65 του ν. 4155/2013, οφείλουν να υποβάλουν Δήλωση στην Ε.Ε.Τ.Τ. με τα οριζόμενα σε αυτήν στοιχεία εντός έξι (6) μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος.

Σχετικώς σημειώνεται ότι με τις διατάξεις του υπό τροποποίηση άρθρου 65 του ν. 4155/2013 παρέχεται στους νομίμως λειτουργούντες ραδιοφωνικούς σταθμούς κατά την έννοια της περίπτωσης β' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 3592/2007, η δυνατότητα χρήσης και δευτερευουσών θέσεων εκπομπής πέραν των προβλεπόμενων στη σχετική άδεια ή στη σχετική βεβαίωση νομίμου λειτουργίας τους και στους οικείους χάρτες συχνотήτων. Συμφώνως προς τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 65, η δυνατότητα χρήσης δευτερευουσών θέσεων εκπομπής παρέχεται μετά από υποβολή αίτησης στη Γενική Γραμματεία Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων και χορήγηση της σχετικής έγκρισης από τον αρμόδιο Υπουργό, και όχι με τη διαδικασία υποβολής δήλωσης για χορήγηση βεβαίωσης χρήσης δευτερευουσών θέσεων εκπομπής όπως προβλέπεται στις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 64 του παρόντος.

Περαιτέρω, στην ισχύουσα παρ. 5 άρθρου 65 του ν. 4155/2013 προβλέπεται ότι ως άνω ραδιοφωνικοί σταθμοί, οι οποίοι εξέπεμπαν ήδη κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4155/2013 και από άλλες θέσεις εκπομπής, θεωρείται ότι εκπέμπουν νομίμως από τις συγκεκριμένες θέσεις εκπομπής, εφόσον ε-

ντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του ν. 4155/2013 έχουν υποβάλει στη Γενική Γραμματεία Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων αίτηση για τη χορήγηση έγκρισης για συγκεκριμένες δευτερεύουσες θέσεις εκπομπής τις οποίες ήδη χρησιμοποιούν. Η ως άνω προθεσμία παρατάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 123 του ν. 4199/2013.

Υπό το φως των ανωτέρω, η θεσπιζόμενη υποχρέωση υποβολής Δήλωσης στην Ε.Ε.Τ.Τ. με τα οριζόμενα στην προτεινόμενη διάταξη στοιχεία εντός εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος αφορά, προφανώς, και τους ραδιοφωνικούς σταθμούς οι οποίοι πιθανώς υπέβαλαν αίτηση μέσω της ισχύουσας έως σήμερα διαδικασίας του άρθρου 65 του ν. 4155/2013, πριν από την τροποποίησή του διά του παρόντος.

23. Επί του άρθρου 70 παρ. 11

Συμφώνως προς το δεύτερο εδάφιο της προτεινόμενης διάταξης, με την οποία, μετά την παρ. 1 του άρθρου 176 του ν. 3669/2008 προστίθεται νέα παράγραφος 1Α, «[σ]το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων συνιστάται ως όργανό του Διοικητική Αρχή Φραγμάτων, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και είναι αρμόδια για τη διασφάλιση της τήρησης και της συμμόρφωσης με τις διατάξεις του ως άνω Κανονισμού».

Σχετικώς, στην Αιτιολογική Έκθεση επί του εν λόγω άρθρου, αναφέρεται ότι με την προτεινόμενη διάταξη δημιουργείται Διοικητική Αρχή Φραγμάτων στο πρότυπο αντίστοιχης αρχής για τις σήραγγες, η οποία θα αναλάβει τον έλεγχο της τήρησης του θεσμικού πλαισίου που αφορά στην ασφάλεια των φραγμάτων.

Σημειώνεται ότι, συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 του π.δ. 230/2007 «Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στην Οδηγία 2004/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφαλείας για τις σήραγγες του διευρωπαϊκού οδικού δικτύου», για τη διασφάλιση της τήρησης όλων των πτυχών ασφαλείας των σηράγγων που υπάγονται στο εν λόγω προεδρικό διάταγμα και τη λήψη όλων των μέτρων που απαιτούνται για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του, συνιστάται Επιτροπή στα πλαίσια του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, η οποία αποτελείται από τα οριζόμενα στην εν λόγω διάταξη μέλη.

Υπό το φως των ανωτέρω, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί η νομική φύση της ιδρυόμενης Αρχής και, συγκεκριμένως, αν πρόκειται για Επιτροπή η οποία θα συσταθεί κατά το πρότυπο του π.δ/τος 230/1997, ή για υπηρεσία

του Υπουργείου, διεύθυνση, τμήμα ή άλλη οργανωτική μονάδα, και, αν ναι, να αντικατασταθεί αντιστοίχως ο όρος «όργανό του».

Αθήνα, 9.12.2014

Οι εισηγητές
Δημήτριος Βασιλείου
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρηγόπουλος
Αν. Καθηγητής του Πανεπιστημίου
Θεσσαλίας

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών